

Sygn. akt: I C 505/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Rybarczyk
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Dudzińska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.**

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji (art. 841 i 842 kpc)

1. Oddała powództwo;
2. Zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Wojciech Rybarczyk

Sygn. akt I C 505/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 listopada 2015 r. przeciwko (...) Sp. z o.o. powód (...) Spółka z o.o. wniósł o wyłączenie spod egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego pod sygn. Km 1882/14 ruchomości zajętych na podstawie protokołu zajęcia z dnia 10 lipca 2015 r. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż powód o zajęciu w/w ruchomości dowiedział się z pisma komornika z dnia 20 października 2015 r., z którego wynikało, że do zajęcia doszło w dniu 10 lipca 2015 r. Powód wyjaśnił, iż zajęte ruchomości nabył w dniu 9 lipca 2015 r. tj. dzień przed datą zajęcia. Zdaniem strony powodowej wobec okoliczności, iż jest właścicielem przedmiotowych ruchomości przed ich zajęciem powództwo jest konieczne.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż niniejsza sprawa wpisuje się w ciąg działań podejmowanych przez zarząd dłużnika (...) Sp. z o.o., przy udziale podmiotów trzecich, które noszą znamiona utrudniania lub uniemożliwiania egzekucji. Zdaniem strony pozwanej przed Sądem Rejonowym w Tucholi II Wydziałem Karnym toczy się postępowanie przeciwko prezesowi zarządu (...) Sp. z o.o. o uniemożliwianie egzekucji. Wyjaśniono, iż pomimo prowadzonej od 2 lat egzekucji nagle ujawniane są umowy sprzedaży zajętych przedmiotów, które są zawarte na kilka dni przed lub nawet z datami wcześniejszymi przed terminem zajęcia, co nasuwa wątpliwości co do rzeczywistej daty zawarcia tych umów.

Zdaniem strony pozwanej zawarte przez dłużnika umowy sprzedaży są w ewidentny sposób działaniami przestępczymi i próbą ominięcia przepisów o egzekucji, co czyni je nieważnymi z mocy prawa. Wskazano, iż istnieją duże wątpliwości co do rzeczywistej daty transakcji i co do samej transakcji zakupu w niniejszej sprawie koniecznym jest wyjaśnienie czy transakcja zakupu przedmiotowych ruchomości znajduje odzwierciedlenie w rachunkowości powoda i dłużnika. Wyjaśniono, iż w tym samym dniu dłużnik dokonał sprzedaży maszyn innemu podmiotowi, zaś kontrahent ten także wytoczył przeciwko pozwanemu powództwo przeciwegzekucyjne, a pozew wniesiony w tej sprawie lądująco przypomina pod względem formy i treści pozew złożony w niniejszej sprawie.

Pozwany poniósł, iż w dniu 26 września 2013 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Pabianicach przeprowadził u dłużnika (...) Sp. z o.o. czynności zajęcia w ramach postępowania zabezpieczającego szeregu ruchomości w tym przedmiotowych maszyn i stanów materiałowych. Zdaniem pozwanego powyższe okoliczności przemawiają za uznaniem, iż w dniu zajęcia umowa sprzedaży na jaką powołuje się powód nie obowiązywała. W ocenie pozwanego powód wraz z prezesem dłużnika działając wspólnie i w porozumieniu na szkodę pozostałych wierzycieli próbowali utrudnić czynności egzekucyjne, co stanowi przestępstwo i nadużycie prawa.

Strony podtrzymały swoje stanowiska w dalszym toku postępowania.

Sąd ustalił, co następuje:

Przeciwko spółce (...) prowadzone jest postępowanie egzekucyjne na wniosek wielu wierzycieli. Dłużnik, spółka (...) usuwa przedmioty podlegające egzekucji. Komornik sądowy zajął wiele maszyn i urządzeń będących wyposażeniem warsztatu dłużnika. Komornik sądowy dokonał zajęcia przedmiotowych ruchomości wskazanych przez powodową spółkę. Niektóre z zajętych przez komornika rzeczy były zajmowane kilkakrotnie, po umorzeniach egzekucji były zajmowane ponownie. W dniu 10 lipca 2015 r. komornik sądowy dokonał ponownego zajęcia przedmiotowych ruchomości, przy czynności zajęcia był obecny dłużnik S. W. oraz jego syn, świadek D. W.. Powiadomili oni komornika o tym, że zajmowane przedmioty zostały sprzedane. S. W. nie potrafił powiedzieć komornikowi sądowemu na rzecz kogo ani nie był w stanie podać daty sprzedaży ruchomości jak również nie posiadał w miejscu prowadzenia działalności faktury VAT potwierdzającej sprzedaż. Licytacje zajętych przedmiotów odbyły się w dniu 6 sierpnia 2015 r. oraz w dniu 17 września 2015 r., jednak w pierwszym terminie nie doszła do skutku z powodu braku kupujących, w drugim terminie większość ruchomości nie została sprzedana z powodu braku kupujących. Podczas drugiej licytacji we wrześniu 2015 r. był obecny prezes powodowej spółki, uczestniczył w niej, wpłacił wadium, wylicytował ruchomości w tym te, które zgodnie z fakturami miały stanowić własność jego spółki. L. T. pomimo udziału w licytacji nie zapłacił reszty ceny nabycia. Zajęte przez komornika ruchomości nadal znajdują się w siedzibie dłużnika (...) Sp. z o.o. i są użytkowane przez firmę syna dłużnika, świadka D. W. na podstawie umowy najmu z powodową spółką.

dowód: zeznania świadka M. W. k. 81-82 (00:04:01-00:11:30), (00:14:26-00:16:10), kopia akt postępowania egzekucyjnego o sygn. Km 1882/14 k. 220-250, zeznania świadka D. W. k. 264v (00:05:20-00:05:59), (00:11:52-00:12:22),(00:13:03-00:13:47), zeznania L. T. w charakterze strony powodowej k. 155-156 (00:19:49-00:24:27),

Prezesem zarządu powodowej spółki jest L. T.. Powodowa spółka zajmuje się wynajmem ruchomości i nieruchomości. L. T. poznał świadka S. W. około 15 lat temu przy okazji sprzedaży skór meblowych. Powodowa spółka nabyła swój lokal od świadka D. W., współpracują ze sobą. Świadek D. W. zna prezesa powodowej spółki od 15-17 lat.

dowód: wydruk odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego powodowej spółki na dzień 9 sierpnia 2016 r. k. 26-28, zeznania L. T. w charakterze strony powodowej k. 155-156 (00:06:33-00:07:34), (00:09:31-00:10:16), (00:26:07-00:28:50), zeznania świadka D. W. k. 264v (00:05:20-00:07:44), (00:07:52-00:11:00), (00:13:47-00:14:19), (00:16:00-00:16:18), (00:21:02-00:22:32), 265

Prezesem (...) Sp. z o.o. jest świadek S. W., jednak od 5 lat z powodu jego choroby faktycznie firmą kieruje jego syn, D. W. jako dyrektor handlowy - pracownik. Domniemaną sprzedażą przedmiotowych maszyn zajmował się świadek D. W., który miał na to ustne pozwolenie od S. W..

dowód: zeznania świadka S. W. k.203-204, zeznania świadka D. W. k. 264 (00:03:17-00:07:12),

Przeciwko pozwanemu w dniu 16 listopada 2015 r. zostało wniesione powództwo o wyłączenie spod egzekucji ruchomości, które zostały nabyte od spółki (...) Sp. z o.o. przez P.P.U.H. (...). Jako dowód została załączona faktura wystawiona w dniu 9 lipca 2015 r., z której wynika, iż P.P.U.H. (...) nabyło od spółki (...) maszyny za łączną kwotę 38.294,50 zł, a zapłaty dokonano w gotówce.

dowód: odpis pozwu wniesionego przez P.P.U.H. (...) przeciwko pozwanemu k. 58, kopia faktury VAT nr E 025 z dnia 9 lipca 2015 r. k. 57,

W dniu 28 kwietnia 2016 r. został wniesiony akt oskarżenia przeciwko S. W. oskarżonemu o przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. t.j. udaremniania wykonania orzeczenia sądu poprzez uszczuplenie zaspokojenia swoich wierzycieli. Przeciwko S. W. przez Sądem Rejonowym w Tucholi toczy się sprawa karna o przestępstwo z art. 300 § 2 k.k.

dowód: kopia aktu oskarżenia prokuratora Prokuratury Okręgowej z dnia 28 kwietnia 2016 r. sygn. akt II Ds. 1/15 k. 108-120, kopia protokołu rozprawy głównej przez Sądem Rejonowym w Tucholi z dnia 16 sierpnia 2016 r. sygn. akt II K 196/16 k. 121-127,

Powyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty, zeznania świadków oraz zeznania L. T. w charakterze strony powodowej.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów w postaci akt postępowania egzekucyjnego o sygn. Km 1882/14, akt postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. Km 2974/13, odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego powodowej spółki, pozwu wniesionego przez P.P.U.H. (...) przeciwko pozwanemu, aktu oskarżenia wniesionego przeciwko S. W., protokołu rozprawy głównej przez Sądem Rejonowym w Tucholi w sprawie karnej S. W.. Strony w żaden sposób nie kwestionowały wiarygodności i prawdziwości powyższych dokumentów jak również ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd natomiast odmówił wiarygodności dokumentom w postaci faktur nr (...) z dnia 9 lipca 2015 r. oraz dowodów KW dokumentujących wpłaty gotówkowe (k. 4-6) przedłożonych przez stronę powodową na okoliczność sprzedaży przedmiotowych ruchomości zajętych przez komornika sądowego w dniu 10 lipca 2017 r. , a tym samym Sąd uznał za niewiarygodne raporty kasowe (ewidencje sprzedaży) przedłożone przez powodową spółkę oraz spółkę (...) za okres od 1 lipca 2015 r. do 31 lipca 2015 r. (k. 133-142, 150) jak również złożone przez powodową spółkę oraz spółkę (...) deklaracje dla podatku od towarów i usług za miesiąc lipiec 2015 r. (k. 149, 151-152).

Z w/w dokumentów wynika, iż powodowa spółka w dniu 9 lipca 2015 r. nabyła od (...) Sp. z o.o. ruchomości w postaci maszyn za łączną kwotę 113.165,01 zł, a zapłata miała być uiszczona gotówką. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż wątpliwości Sądu budzi okoliczność, iż domniemana sprzedaż przedmiotowych ruchomości miała być dokonana dzień przed ich zajęciem przez komornika sądowego. Nadto w trakcie czynności ponownego zajęcia komorniczego w dniu 10 lipca 2015 r. dłużnik S. W. nie dysponował żadnym dowodem na sprzedaż przedmiotowych ruchomości, pomimo faktu, iż rzekomo dzień wcześniej dokonał ich sprzedaży. Podczas zajęcia komorniczego nie dysponował żadnym dowodem sprzedaży przedmiotowych ruchomości również obecny w trakcie czynności komornika sądowego świadek D. W., który rzekomo dzień wcześniej zatwierdził w imieniu „W., Sp. z o.o. sprzedaż przedmiotowych ruchomości. Na marginesie należy wskazać, iż świadek D. W. posiadał jedynie ustne polecenie od prezesa dłużnika „W., Sp. z o.o. – (...) do dokonania sprzedaży przedmiotowych ruchomości, nie miał zatem pełnomocnictwa do dokonania powyższej czynności.

Należy przy tym zaznaczyć, iż dłużnik S. W., jak wynika z uznanego wiarygodny za materiału dowodowego, usuwa przedmioty podlegające egzekucji oraz przeciwko niemu toczy się sprawa karna o udaremnianie wykonania orzeczenia sądu poprzez uszczuplanie zaspokojenia swoich wierzycieli. Przytoczone wyżej okoliczności uzasadniają twierdzenie, iż rzekoma sprzedaż przedmiotowych ruchomości miała charakter czynności pozornej, dokonanej w celu uniknięcia przez dłużnika egzekucji. Nadto pozornie sprzedazy dokonanej między (...) Sp. z o.o. a powodową spółką potwierdza okoliczność, iż prezes powodowej spółki, świadek L. T. we wrześniu 2015 r. przystąpił do licytacji komorniczej rzekomo zakupionych przez niego w lipcu 2015 r. przedmiotowych ruchomości, co w ocenie Sądu nie znajdowałoby uzasadnienia w sytuacji, gdyby prezes powodowej spółki faktycznie je nabył.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka M. W. na okoliczność zajęcia przedmiotowych maszyn przez komornika sądowego oraz działań dłużnika i osób trzecich uniemożliwiających prowadzenie egzekucji. Zeznania złożone przez w/w świadka były logiczne i spójne jak również znalazły potwierdzenie w zebranym materiale dowodowym.

Sąd co do zasady nie dał wiary zeznaniom świadka S. W., D. W. oraz zeznaniom L. T. złożonym w charakterze strony powodowej. Sąd nie podzielił twierdzeń w/w świadków i strony powodowej, iż w lipcu 2015 r. miała miejsce sprzedaż przedmiotowych maszyn między spółką (...) Sp. z o.o. a powodową spółką. Wątpliwości Sądu budzą również twierdzenia strony powodowej i w/w świadków, iż dokonano zapłaty za przedmiotowe ruchomości w wysokości około 120.000 zł gotówką, natomiast obecnie prezes powodowej spółki wynajmuje rzekomo zakupione maszyny firmie świadka D. W. (...) i płatność za wynajem również odbywa się w formie gotówkowej. W ocenie Sądu, powyższe twierdzenia należy uznać za nieudowodnione, bowiem w świetle okoliczności sprawy dłużnik S. W. podejmuje czynności mające na celu utrudnianie egzekucji, zatem rzekoma umowa sprzedaży z dnia 9 lipca 2015 r. i okoliczność, iż zajęte przez komornika maszyny są obecnie wynajmowane przez powodową spółkę synowi dłużnika, gotówkowa forma rozliczeń między nimi i fakt, iż przedmiotowe ruchomości nadal znajdują się u dłużnika, podważają prawdziwość dokonanych między powodową spółką a spółkami (...) oraz (...) czynności. Wprawdzie Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków i strony powodowej na okoliczność ich wieloletniej znajomości i współpracy, co jedynie potwierdza, iż łączą ich różnego rodzaju stosunki majątkowe i rozliczenia. Niemniej jednak Sąd do ich zeznań był zobowiązany podejść z ostrożnością, albowiem zarówno strona powodowa jak i świadkowie byli zainteresowani określonym rozstrzygnięciem sprawy.

Należy również wskazać, iż L. T. jako prezes powodowej spółki i osoba składająca pozew w niniejszej sprawie nie pamiętał, o jakim piśmie komornika z dnia 20 października 2015 r. pisał w uzasadnieniu powództwa, a z którego rzekomo dowiedział się o zajęciu przedmiotowych nieruchomości, nie przedłożył również owego pisma do akt sprawy. Nadto świadek złożył w tym zakresie sprzeczne zeznania, bowiem przyznał, iż o zajęciu przedmiotowych ruchomości przez komornika dowiedział się od świadka D. W., nie pamiętał jednak kiedy jak również nie pamiętał swego uczestnictwa w licytacji komorniczej przedmiotowych ruchomości we wrześniu 2015 r. W ocenie Sądu, powyższe okoliczności podważają wiarygodność świadka, bowiem jak wykazał uznany za wiarygodny materiał dowodowy w szczególności pismo komornika 26.10.2015 (k. 240-241), we wrześniu 2015 r. L. T. - prezes powodowej spółki uczestniczył w licytacji komorniczej przedmiotowych ruchomości, które rzekomo miały być przez niego zakupione w lipcu 2015 r. Zatem prezes powodowej spółki o zajęciu komorniczym przedmiotowych ruchomości dowiedział się najpóźniej we wrześniu 2015 r. podczas ich licytacji.

Wiarygodność świadka S. W. podważa natomiast okoliczność, iż jako prezes spółki, która rzekomo sprzedała przedmiotowe ruchomości powodowej spółce nie pamiętał większości okoliczności związanych ze sprzedażą między innymi za ile zostały sprzedane maszyny czy też dlaczego rozliczenie nastąpiło w formie 3 faktur, powołując się na to, iż sprzedażą zajmował się jego syn, świadek D. W., który z kolei dokonał rzekomej sprzedaży wyłącznie na jego ustne polecenie, zatem bez umocowania do dokonania takiej czynności.

Zasadne wątpliwości Sądu budzi również okoliczność, iż w tym samym dniu co w niniejszej sprawie zostało wniesione przez P.P.U.H. (...) analogiczne powództwo przeciwko pozwanemu o wyłączenie spod egzekucji ruchomości, gdzie

jako dowód również została załączona faktura wystawiona w dniu 9 lipca 2015 r. potwierdzająca sprzedaż zajętych przez komornika maszyn.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego do spraw dokumentów na okoliczności czasu sporządzenia oryginału i kopii faktur VAT nr (...) z dnia 9 lipca 2015 r. oraz dowodów KW dokumentujących wpłaty gotówkowe i z opinii biegłego do spraw księgowości na okoliczność prawidłowego zaksięgowania w dokumentacji księgowej powoda oraz spółki (...) Sp. z o.o. transakcji zakupu maszyn dokonanej na podstawie przedłożonych przez powoda faktur. W ocenie Sądu wnioskowanie o przeprowadzenie w/w dowodów stało się zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy, zaś przeprowadzenie tych dowodów doprowadziłoby do niczym nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powodowa spółka wniosła o wyłączenie spod egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego zajętych przez niego ruchomości, wskazując, iż jest właścicielem zajętych maszyn.

Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Jeżeli dłużnik zaprzecza prawu powoda, należy oprócz wierzyciela pozwać również dłużnika (§ 2).

Natomiast zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż powodowa spółka nie zachowała terminu do wniesienia pozwu w niniejszej sprawie. Prezes powodowej spółki twierdził, iż o zajęciu przez komornika sądowego przedmiotowych ruchomości dowiedział się od świadka D. W., jednakże nie pamiętał kiedy miało to miejsce. Niemniej jednak, jak wykazało postępowanie dowodowe, prezes powodowej spółki w dniu 17 września 2015 r. wziął udział w licytacji komorniczej przedmiotowych ruchomości, zatem należy przyjąć, iż najpóźniej w tej dacie powziął informację o zajęciu przez komornika sądowego przedmiotowych maszyn. Za niewiarygodne należy przy tym uznać twierdzenie strony powodowej zawarte w pozwie, iż powzięła informację o zajęciu przedmiotowych ruchomości z pisma komornika z dnia 20 października 2015 r., skoro prezes powodowej spółki, który sporządził pozew w niniejszej sprawie nie pamiętał ani o jakim piśmie komornika pisał w uzasadnieniu pozwu jak również nie załączył go jako dowodu w toku postępowania.

Wobec powyższego w pełni zasadnym jest przyjęcie, iż prezes powodowej spółki dowiedział się o zajęciu przez komornika przedmiotowych maszyn najpóźniej w dniu 17 września 2015 r., bowiem w tej dacie brał w udział w licytacji komorniczej przedmiotowych ruchomości. Zatem termin do wytoczenia powództwa interwencyjnego w niniejszej sprawie zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c. upłynął dla powodowej spółki z dniem 17 października 2015 r. Natomiast pozew w niniejszej sprawie został wniesiony przez powodową spółkę w dniu 16 listopada 2015 r., więc po przewidzianym ustawowo terminie do wytoczenia powództwa interwencyjnego.

Nadto w ocenie Sądu rzekoma sprzedaż przedmiotowych maszyn przez dłużnika spółkę (...) powodowej spółce miała charakter czynności pozornej zmierzającej do uniemożliwienia egzekucji z tych przedmiotów. Wątpliwości Sądu budzi okoliczność, iż rzekoma sprzedaż miała się odbyć w dniu poprzedzającym zajęcie przedmiotowych ruchomości przez komornika sądowego. Należy również wskazać, iż zapłata za przedmiotowe maszyny miała być uiszczona w formie gotówkowej, co świadczy nie tylko o tym, że dłużnik wobec zajęcia przez komornika jego rachunku bankowego w ten sposób unikał egzekucji, ale gotówkowa forma zapłaty pozwalała także na niepozostawienie śladu w postaci przelewu bankowego, co sugeruje, iż do faktycznej zapłaty mogło w ogóle nie dojść lub do zakupu doszło z datą późniejszą niż 9 lipiec 2015 r., bowiem dowód wpłaty wystawić można z datą dowolną, natomiast potwierdzenie przelewu bankowego zawierałoby faktyczną datę transakcji. Powyższe potwierdza również okoliczność, iż w dniu 10 lipca 2015 r. (dzień po rzekomej sprzedaży) ani S. W. ani jego syn, który rzekomo potwierdził sprzedaż, nie dysponowali żadnym dowodem sprzedaży zajętych przez komornika ruchomości. Na marginesie należy wskazać, iż D. W. nie posiadał stosownego

pełnomocnictwa do dokonania sprzedaży przedmiotowych ruchomości w imieniu dłużnika. Prezes (...) Sp. z o.o. - S. W. dzień po rzekomej sprzedaży nie potrafił także powiedzieć komornikowi sądowemu na rzecz kogo ani nie był w stanie podać daty sprzedaży ruchomości. Wobec powyższego mało prawdopodobne wydaje się przyjęcie, iż w dniu 9 lipca 2015 r. miała miejsce sprzedaż przedmiotowych maszyn powodowej spółce przez dłużnika (...) Sp. z o.o.

Na pozorność sprzedaży przedmiotowych maszyn wskazuje również fakt, iż prezes powodowej spółki, który wytoczył powództwo w niniejszej sprawie, wziął udział w licytacji komorniczej zajętych ruchomości w dniu 17 września 2015 r. Powyższe pozostaje w sprzeczności z twierdzeniem strony powodowej, iż w dniu 9 lipca 2015 r. zakupiła przedmiotowe maszyny od dłużnika, nie znajduje bowiem uzasadnienia okoliczność, iż prezes powodowej spółki będąc właścicielem przedmiotów od kilku miesięcy, licytował je później na licytacji komorniczej. Nadto wątpliwości Sądu budzi okoliczność, iż ruchomości zajęte przez komornika nadal pozostają w siedzibie dłużnika, a nadto prezes powodowej spółki wynajmuje je spółce (...) – firmie syna prezesa (...) Sp. z o.o., który z kolei faktycznie kieruje również spółką (...), będącą dłużnikiem. W ocenie Sądu powyższe sprowadza się do ustalenia, iż w praktyce dłużnik nadal użytkuje zajęte przez komornika sądowego ruchomości pod pozorem zawarcia najpierw umowy sprzedaży, a następnie umowy najmu z powodową spółką.

Nie bez znaczenia jest również fakt, iż S. W. będący prezesem (...) Sp. z o.o., dopuszcza się czynności mających na celu udaremnienie czynności egzekucyjnych, za co został wniesiony przeciwko niemu akt oskarżenia jak również toczy się sprawa karna o dopuszczanie się przez niego przestępstwa udaremniania wykonania orzeczenia sądu poprzez uszczuplanie zaspokojenia swoich wierzycieli.

Trudno również uznać za przypadkowe wniesienie przeciwko pozwanemu przez inny podmiot, w tym samym dniu co powództwo w niniejszej sprawie, pozwu o wyłączenie spod egzekucji ruchomości, które zostały nabyte od spółki (...) Sp. z o.o. Jako dowód do w/w sprawy również została załączona faktura wystawiona w dniu 9 lipca 2015 r. (dzień przed zajęciem komorniczym), z której wynika, iż P.P.U.H. (...) nabyło od spółki (...) maszyny, a zapłaty dokonano w gotówce. W ocenie Sądu wszystkie wyżej przytoczone okoliczności uzasadniają twierdzenie, iż między powodową spółką a dłużnikiem została zawarta pozorna umowa sprzedaży mająca na celu uniknięcie przez dłużnika egzekucji.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku a contrario na podstawie przepisu art. 841 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku na podstawie 98 k.p.c. Na koszty postępowania należne od powódki jako strony przegrywającej proces w całości złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 3.600 zł.

SSO Wojciech Rybarczyk